

جزوه اصول تصفیه آب

استاد: ادراکی

الکترودیالیز

کمتر از دیج قرن است که الکترودیالیز به عنوان بک روش سنتی برای تصفیه آب در جهان مطرح شده است. در الکترودیالیز از غشاها^۱ استفاده می‌شود که طیعتی همانند رزین‌های تعویض یونی دارند. رزین‌های تعویض یونی بصورت دانای هستند اما غشاها به صورت صفحه‌ای بوده و مقاومت مکانیکی خوبی هم دارند.

اگر گروه یونی غشا، دارای بار منفی باشد آن را غشا کاتیونی^۲ می‌گویند. غشاهای کاتیونی نسبت به کاتیون تراوا می‌باشند یعنی فقط کاتیون‌ها می‌توانند از غشا عبور کنند. اما اگر گروه یونی غشا، دارای بار مثبت باشد آن را غشا آئیونی^۳ می‌گویند. فقط آئیون‌ها می‌توانند از غشا آئیونی عبور کنند.

۱- Membranes

۲- Cation- Exchange Membrane

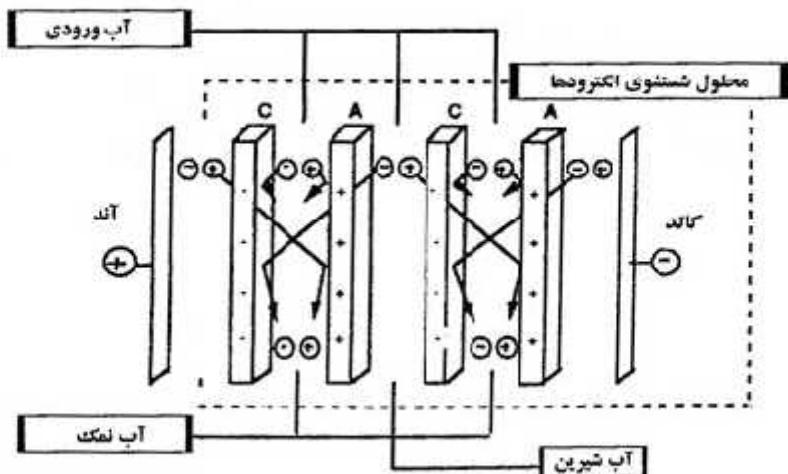
۳- Anion-Exchange membrane

۱-۱۱ اصول کار الکترودیالیز

طرز کار واحدهای الکترودیالیز در شکل ۱-۱۱ نشان داده شده است. در این شکل C معرف غشا کاتیونی و A معرف غشا آنیونی است، مشاهده می شود که بین آند و کاتد تعدادی غشاهای کاتیونی و آنیونی بر ترتیب قرار داده شده اند.

اگر آند و کاتد به یک منبع برق مستقیم وصل شوند، اختلاف ولتاژ آند و کاتد باعث می شود که کاتیون ها به طرف کاتد و آنیون ها به سمت آند حرکت کنند. فضای شامل دو غشا غیرهمنا (آنیونی و کاتیونی) را یک سل می نامند.

اگر سل شامل غشاهای (۱) و (۲) را در نظر بگیریم، کاتیون باید به سمت راست حرکت کند. در طرف راست این سل، غشا آنیونی است که یون مثبت نمی تواند از آن عبور کند. بنابراین کاتیون ها در سل باقی می مانند. از طرفی آنیون های این سل باید به طرف آند حرکت کنند ولی در طرف چپ با غشا کاتیونی برخورد می کنند که به آنیون ها اجازه عبور نمی دهد بنابراین از یون های آب خام ورودی به این سل نه فقط هیچ یونی کم نمی شود بلکه آنیون های سل مجاور، یعنی سل شامل غشاهای (۲) و (۳) وارد سل مورد نظر می شود.

شکل ۱-۱۱ طرز کار واحدهای الکترودیالیز - C معرف غشا کاتیونی و A غشا آنیونی است

اگر سل شامل غشاهاي (۲) و (۳) را در نظر گرفته، مشاهده می شود که آنion های آب داخل این سل به طرف سمت چپ حرکت می کنند و چون غشا (۲) آنionی است و بالطبع آنion ها را از خود عبور می دهد پس آنion ها وارد محلول سل مجاور می شوند و به همین صورت کاتیون های این سل به سمت راست حرکت کرده و با غشا کاتیونی برخورد می کنند که می توانند از آن غشا عبور کرده و وارد محلول سل مجاور شوند.

بنابراین دیده می شود که در الکترودیالیز، از یون های آب بعضی از سل ها کاسته شده و آب تصفیه می شود ولی در سل مجاور آن، به یون ها آب خام افزوده می شود و محلول غلیظ از یون ها حاصل می شود. نکات قابل توجه در الکترودیالیز عبارتند از:

- ۱- عامل تصفیه در الکترودیالیز جریان برق مستقیم است.
- ۲- هرچه فاصله سل کمتر باشد مقاومت الکتریکی کمتر می شود و در نتیجه در هزیه برق صرمه جویی می شود.

۳- هرچه فاصله سل ها کمتر باشد برای تصفیه مقدار معینی آب به تعداد سل های بیشتری نیاز است. در عمل نیز یک دستگاه الکترودیالیز ممکن است تا حدود ۵۰۰ جفت سل داشته باشد.

۴- هرچه تعداد یون های آب تصفیه شده کمتر باشد (آب خالص سر باشد) مقاومت الکتریکی بیشتر می شود و هزینه برق انژایش می یابد بنابراین تهیه آب کاملاً خالص و بدون یون ناخالصی با الکترودیالیز عملاً غیراقتصادی می باشد زیرا که مقاومت الکتریکی آب مقطر بسیار زیاد است.

۵- در الکترودیالیز فقط می توان یون های آب را کاهش داد. بنابراین ذرات معلق بدون بار و یا رنگ آب را نمی توان با الکترودیالیز بهبود بخشید.

۶- شدت جریان لازم در الکترودیالیز مستقیماً بستگی به تعداد یون هایی دارد که از غشاها عبور می کند و برابر است با

$$I = \frac{ZFQ\Delta C}{t}$$

که Q معرف دبی حجمی آب خام و ΔC معرف اختلاف غلظت یون ها بین آب خام و آب تصفیه شده است. بازده جریان برق مصرفی، Z ظرفیت یون و F ثابت فاراده است که برابر با ۹۶۵۰۰

کولب به ازا، هر گرم اکی را آن است. بازده جریان برق مصرفی مستقیماً بستگی به تعداد جفت سل‌های الکترود بالیز دارد.

$$E = \frac{nIRZTFQ\Delta C}{L}$$

که در آن n تعداد جفت سل، I شدت جریان، R مقاومت هر جفت سل، Z ظرفیت یون منتقل شده، ΔC زمان کار و بقیه علائم همان مفاهیم سابق را دارند.

- باید توجه داشت که مقاومت یک جفت سل بستگی به غلظت یون‌های آب خام و آب تصفیه شده دارد هر چه تعداد یون‌های آب تصفیه شده کمتر باشد مقاومت، بیشتر می‌شود و مقدار مقاومت الکتریکی هر جفت سل برای آبهای معمولی حدود ۵۰۰-۵۰۰۰ اهم سانتیمتر مربع است.

۱۱-۲ حداکثر جریان و بازده شدت جریان در الکترود بالیز

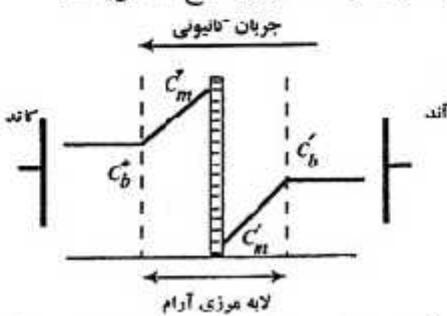
حداکثر جریانی که ممکن است از غشا الکترود بالیز بگذرد بدون آن که اثر منفی روی کار دستگاه داشته باشد (یعنی مقاومت الکتریکی را افزایش ندهد و یا اینکه بازده جریان کاهش نیابد) اعیت زیادی دارد. در حامل مهمی که روی حداکثر جریان اثر دارند عبارتند از:

۱- غلظت یون‌ها در آب تصفیه شده

۲- پدیده پلاریزاسیون غلظتی

شکل ۱۱-۲ تغییرات غلظت را در اطراف غشا نشان می‌دهد.

C' غلظت کاتیون در قسمت تصفیه شده و C'' غلظت کاتیون در قسمت تخلیق شده است. اندیس b و m بر ترتیب معرف غلظت در داخل محلول‌ها و غلظت روی سطح غشا می‌باشد.

شکل ۱۱-۲ توزیع غلظت یون‌ها در اطراف یک غشا کاتیونی الکترود بالیز

توجه کنید که در شکل ۱۱-۲، توزیع غلظت کاتیون ها در اطراف غشا کاتیونی رسم شده است اما توزیع غلظت آنیون ها در اطراف غشا آنیونی نیز به همین صورت است.

مشاهده می شود که غلظت کاتیون ها در بخش آب تصفیه شده در فلم مایع کناره غشا بتدریج کاهش یافته ولی غلظت کاتیون ها در بخش آب تغییر نموده، هرچه به طرف داخل محلول پیش برویم، کاهش می یابد.

یون های داخل محلول عامل عبور جریان برق از غشا هستند. بنابراین اگر شدت جریان زیاد شود و به اندازه کافی کاتیون نباشد که از غشا عبور کند، در آن صورت جریان برق صرف تجزیه آب شده و H^+ تولیدی از غشا عبور کرده و OH^- در قسمت آب تصفیه شده باقی می ماند که منجر به افزایش شدید pH شده و حتی می تواند باعث صدمه زدن به جنس غشا گردد.

واضح است که مصرف برق برای تجزیه آب مطلوب نبوده و در واقع باعث تولید محصول فرعی و در نتیجه کاهش بازده جریان برق می شود.

البته این مسئله قابل توجه است که تجزیه آب توسط جریان برق مقاومت زیادی را طلب می کند، یعنی در چنین شرایطی مقاومت الکتریکی محلول زیاد شده و اختلاف ولتاژ دو طرف سل به شدت افزایش می یابد.

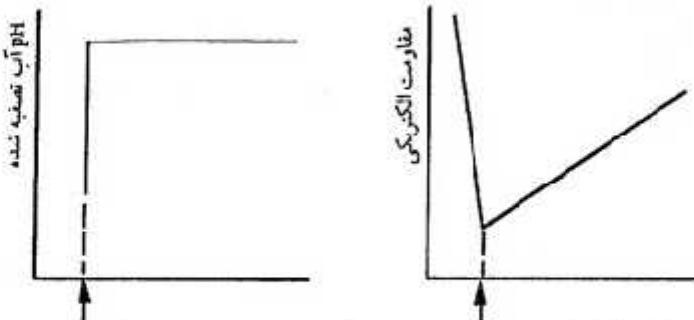
حداکثر جریان مجاز در الکترودیالیز موقعی است که خلخلت کاتیون ها در سطح غشا به صفر برسد. بنابراین در الکترودیالیز وقتی شدت جریان دستگاه از حد اکثر جریان مجاز بیشتر شود، بازده فرآیند به شدت کاهش می یابد، چون مقاومت الکتریکی سیار زیاد می شود.

انتظار داریم که در حد اکثر جریان مجاز تغییر ناگهانی هم در مقاومت الکتریکی و هم در pH آب تصفیه شده داشته باشیم همانگونه که در شکل ۱۱-۳ دیده می شود. حد اکثر جریان، تعیین کننده حداقل سطح غشا الکترودیالیز است.

بازده جریان برق، معرف کسری از کل جریان برق مصرفی است که واقعاً مصرف حرکت یون های ناخالصی شده است. بازده جریان برق همیشه کمتر از ۱۰۰٪ می باشد زیرا:

الف: عبور ملکول های آب به همراه یون های ناخالصی از غشا

ب: انتخابگری غشاها صد درصد نیست^۱ (یعنی ممکن است مثلاً تعداد محدودی آنیون هم بتواند از غشا کاتیونی عبور کند)

شکل ۳-۱۱ تعیین حداکثر جریان در الکترودیالیز با رسم بر حسب عکس دایسه جریان:
الف- تغییرات مقاومت الکتریکی محلول
ب- تغییرات pH آب تصفیه شده

ج: جریان برق انلافی از قسمتهای دیگر الکترودیالیز بجز غشا

$$\text{حداقل سطح غشا از رابطه } \frac{nZFC\Delta C}{l^2} = A \text{ محاسبه می شود که در آن:}$$

A حداقل سطح مؤثر غشا، Q دبی آب تصفیه شده، ΔC اختلاف غلظت یون های آب ورودی و آب تصفیه شده، n تعداد چفت مل، Z شدت جریان برق که می بایستی حدود ۸۰٪ حداکثر شدت جریان باشد و l بازده جریان برق مصرفی است.

لازم به ذکر است که سطح غشا مورد نیاز اغلب خیلی بیشتر از حداقل سطح غشا می باشد.

۲-۱۱ مشکلات واحدهای الکترودیالیز

همانطور که قبل ذکر شد، غشا الکترودیالیز از جنس رزین های تعویض یونی می باشد. با توجه به آن

۱- اگر غلظت یون ها در آب ورودی به الکترودیالیز خیلی کم باشد در آن صورت غلظت یون ها در آب خیلی کمتر از غلظت گروههای باردار موجود در سطح غشا می باشد. بنابراین غشا الکترودیالیز، تراوا نسبت به یون های با بار مخالف (انهمنام) و تهریباً کاملاً تراوا نسبت به یون های با بار یکسان (همان) با گروههای باردار روی سطح غشا می باشد. اما اگر غلظت یون ها در آب ورودی به الکترودیالیز زیاد و قابل مقایسه با غلظت گروههای باردار موجود در سطح غشا باشد، آنگاه یون های با بار یکسان (همان) هم می توانند از غشا عبور کنند، یعنی قدرت گزینش بیری غشا کاهش می بارد.

ک خواص مکانیکی و نیز انساط و انقباض رزین ها با غلظت محیط، دما و حتی نوع یون دستخوش تغیر می گردد و اینکه غشاهای الکترودیالیز عموماً به صورت صفحاتی با طول حدود ۲۰۰۰ میلیمتر می باشند، می توان حجم مشکلات ایجاد شده را تصور کرد. برای کاهش اینگونه مشکلات است که امروزه معمولاً همه غشاها را به صورت صفحات مشبک بافته شده می سازند تا استحکام کافی داشته باشند.

معمولآً اطلاعاتی که توسط سازنده غشا در اختیار خردبار فرار می گیرد، گمراه کننده است. یعنان مثل مقاومت الکتریکی کی که گزارش می کنند در شرایط محلول های غلیظ و با برق متناسب با فرکانس خیلی بالا اندازه گیری کرده اند در حالی که در الکترودیالیز باید از جریان برق مستقیم استفاده کرد.

غشاها تازه مخصوصاً برای آب های نیمه شور دارای درجه گزینش بدیری^۱ بالایی هستند و کاهش درجه گزینش بدیری معمولاً بعلت ایجاد سوراخ های سوزنی^۲ در غشا می باشد که از این منافذ، یون ها و همچنین ملکول های آب عبور می کنند.

همان گونه که ذکر شد حداکثر جریان بستگی به غلظت ناخالصی در آب تصفیه شده دارد و هرچه آب تصفیه شده خالص تر باشد حداکثر جریان، کمتر خواهد شد. چون مقاومت الکتریکی محلول بیشتر می شود و بالطبع هزینه برق مصرفی افزایش خواهد بافت.

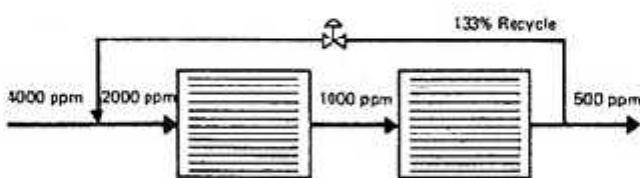
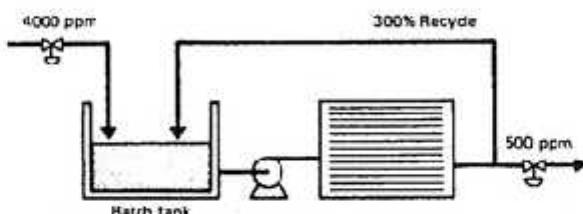
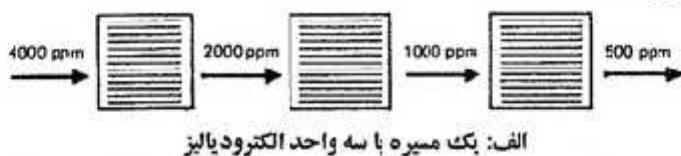
با فرض اینکه TDS آب ورودی $4000 ppm$ باشد و برای آنکه TDS آب خروجی مطلوب (تصفیه شده) به $500 ppm$ کاهش یابد، انتخاب های مختلفی وجود دارد.

می توان سلی را انتخاب کرد که سطح غشا آن بقدری باشد که بتواند این کاهش $T.D.S$ را ممکن سازد و یا می توان از سه دستگاه الکترودیالیز با سطح غشا برابر ثلث غشا لازم استفاده کرد و یا اینکه با برگشت دادن قسمتی از آب تصفیه شده، فقط از یک دستگاه الکترودیالیز استفاده کرد. در شکل ۱۱-۴ این سه انتخاب رسم شده است. انتخاب یکی از سه روش به عنوان روش برتر، پس از مشکل می باشد.

روش اول: هر چند که ساده است ولی برای واحد های کوچک اقتصادی نیست و بعلاوه مشکل افت

فشار وجود دارد.

روش ب: احتیاج به پمپ اضافی دارد و هرچند که کنترل آن آسانتر است اما مقدار جریان برق مصرفی در شروع زیاد است.

شکل ۱۱-۴ سه انتخاب برای تهیه آب شیرین از آب شور

روش ج: مناسب نیست چون با رقین کردن علظت ناخالصی‌ها در ورود به الکترودیالیز، عملآ مزبت کم بودن مقاومت الکتریکی (هدایت بالای محلول) حذف می‌شود زیرا کاهش یون‌ها باعث افزایش مقاومت می‌شود. اما همیشه توجه داشته باشید که هرچه غشای در شرایط راحت‌تری باشد کارآبی پیشر دارد. مثلاً اختلاف زیاد خلقت دو طرف غشا مطلوب نیست. مشکل دیگر، الکترودهای دسنگاه الکترودیالیز می‌باشد. در کاتدگاز هیدروژن و سود تولید می‌شود از این‌رو لازم است با جریان جداگانه‌ای که اسیدی است، سود تولیدی را ختنی نمود تا تعابیل به رسوب گذاری کاهش یابد.

در آنند گاز کلر تولید می شود. از اینرو لازم است که دو الکترود با هم مرتبط نباشند تا خطر انفجار پیش نیاید.

اختلاف ولتاژ دو سر هر سل حدود دو ولت می باشد بنابراین برای یک دستگاه الکترودیالیز با ۲۰۰ جفت سل به جریان برق مستقیم با ۴۰۰ ولت نیاز می باشد که چنین ولتاژی کاملاً خطر آفرین است. پس باید به گونه ای جدی مراب بود که دستگاه و همچنین زمین با محلول های هادی، م Roberto نشد و محبوط کاملاً از نظر الکتریکی عایق باشد.

جریانهای سرگردان در اطراف دستگاه الکترودیالیز می توانند باعث خوردگی شدید شوند و بنابراین لازم است که اتصال به زمین ممواره مورد بازبینی قرار گیرد. باید توجه داشت که هرچه محیط اطراف غشا یکنواخت تر باشد، عمر غشا بیشتر می باشد. یکنواختی چه از نظر غلظت بین ها و چه از نظر شدت جریان برق و همچنین از نظر فشار مکانیکی اعمال شده به نقاط مختلف غشاء، حائز اهمیت است.

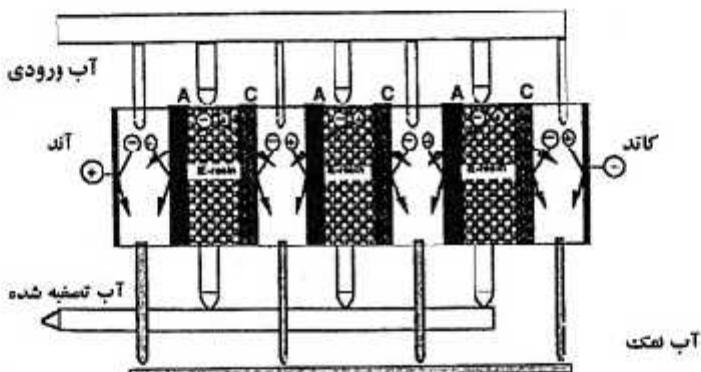
۱۱-۴ کاربردهای الکترودیالیز در تصفیه آب

مهمنترین کاربرد الکترودیالیز، شیرین کردن آبهای نیمه شور است. ناسال ۱۳۷۳ شمسی، بیش از ۲۰۰۰ واحد الکترودیالیز در جهان با ظرفیت بیش از یک میلیون من مکعب در روز در حال کار بودند که مساحت غشا آنها در حدود $1/5$ میلیون مترمربع است. اما هم اکنون برای تهیه آب نگذیر بولیرها و نیر تصفیه فاضلاب های صنعتی هم از الکترودیالیز استفاده می شود. از الکترودیالیز برای تغليظ آب شور دستگاه اسمز معکوس استفاده می کنند زیرا یکی از ویژگی های الکترودیالیز این است که می توان آب شور را تا ۲۰٪ وزنی تغليظ کرد بدون آن که بالا بودن غلظت نمک روی هزینه فرآیند اثر سحرسی داشته باشد. از این ویژگی الکترودیالیز همچنین در تهیه نمک طعام استفاده می شود.

یک روش موفق برای حلول گیری از ایجاد رسوب و در نتیجه بوجود آمدن پلاریزاسیون غلظتی روی غشاهای، تغییر قطب های آند و کاتد بطور متناسب است. این تغییر متناسب قطب ها، موجب حل شدن

رسوب های موجود روی غشا می شود. برای آن که تناوب در تغیر قطب ها روی نیزی غشا میزد باشد لازم است که دوره تناوب طولانی باشد.

آخر از الکترود بالیز برای تهیه آب فوق العاده خالص استفاده شده است. همانطور که می دایر خالص ترین آب را با استفاده از بستر رزین های مخلوط تهیه می کند اما در این روش مشکل احیای رزین پیش می آید. در شکل ۵-۱۱ که تلفیقی از رزین های تعویض یونی مخلوط و الکترود بالیز می باشد، می توان آب فوق العاده خالص تهیه کرد. دیله می شود که یون های آزاد شده در واحد تعویض یونی مخلوط به کمک جریان برق از محیط رانده می شرد و عملآ با الکترود بالیز نیازی به استفاده از مواد شیمیابی برای احیاء بستر رزین نیست.

شکل ۵-۱۱ اصل کار احیای رزین های تعویض یونی مخلوط با الکترود بالیز برای تهیه آب فرق العاده خالص